

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului :</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se inapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor :</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	---	---

Traducerea și tipărirea Bibliei.

Sfântul Sinod al Bisericii noastre ortodoxe române într-o pornire cu adevărat inspirată a hotărât să porceadă la traducerea și tipărirea sfintei Scripturi. O dorință unanimă și o mare necesitate au stat la temelul acestui însemnat moment teologic-bisericesc.

E adevărat în oastea creștinilor ortodoksi români circulă suficiente cărți cari se zic fie Biblii, fie Testamentul nou: unele traduceri din ediția așa zisă britanică, altele traduse și tipărite în mânăstiri și purtând autoritar nume de răspundere. În fine avem și o traducere oficială, a sfântului Sinod de prin anul 1905 și chiar mai târziu. Dar tocmai acest amestec de ediții, la cari se mai adaugă și unele tendențioase (ca Noul Testament al lui D. Cornilescu), provoacă acea disenziune, care la o asemenea carte constituie un imens prejudiciu.

Sfânta Scriptură, Biblia, *Cuvântul lui Dumnezeu descoperit oamenilor prin Moisi și profeți, mai pe urmă prin însuși Fiul Său, Domnul nostru Iisus Hristos!* Cutremurător lucru a-l traduce în limbi omenești, și cu grea răspundere a-l da hrană sufletească omului! Dar încă a-l traduce pe românește, mâncând dela textele cele mai vechi, ce îmbucurător și întremător de suflet-cuvânt! Este limba noastră dulce românească potrivită să înveșmânte, chiar cu podoabe de preț, sfintele ale lui Dumnezeu Legământ. Ni-au confirmat aceasta cei dintâi străinii cari au tradus întâiele scripturi românești; iar temerea acelu mitropolit Simion Ștefan că de *nu-l vor înțelege toți românii, vina nu este a lui*, — Dumnezeu a prefăcut-o în leac vindecător, căci Biblia și celelalte cărți, bisericesti și de strană, au lucrat odată cu stabilirea unității de

limbă, la unitatea de simțiri și de aspirații românești!

Cuvântul lui Dumnezeu către oameni, multiplicat în limbile pogorite din Cer prin puterea Duhului Sfânt, — iată-l, pentru noi Români în dobit rol mântuitor a avut! Dar să vedem ce folos au alte neamuri din Cartea sfântă. Să-i luăm pe Englezi, cari până azi sunt cel mai tare popor de pe rotogolul pământului. Ei bine, de ei amintirăm în legătură cu acea *edificie britanică* a Scripturii românești; ei au deci Scriptura tradusă și în românește, o au în peste 500 limbi ale pământului. Și cine știe dacă nu acesta e unul din secretele puterii britanice!? Căci de altă parte este cunoscut prețul deosebit pe cari Englezii îl pun pe sfânta Scriptură: în viața familiară, în școală și în viața publică de stat ca și în cea socială.

Iată dar cum cel mai puternic popor al lumii se închină umilit și cu cinste în fața sfintei Scripturi, ce mare atenție dă el cărții sfinte, care nu lipsește din nici o casă, particulară sau publică.

Evenimentul traducerii și tipării Bibliei, care în modestul graiu al erudiților traducători se numește ediție-probă, este un moment deosebit de important. De aci bucuria I. P. S. Patriarh, exprimată în Pastorală cu care anunță obștei dreptcredincioase române această nouă cucerire în ogorul bisericii românești.

În ceasurile acestea grele, de cercare și de lovire a credinții, Biblia cea cu pecetea supremei noastre autorități bisericesti, vine să aducă în toate straturile societății noastre unul și același cuvânt mângâietor, una și aceeași călăuză a dreptei credințe.

Biserica întreagă, păstori și păstoriți salută cucernic ceasul când Biblia vine între ei ca în veșmânt nou să-i cheme, de-acum pe toți Românii, la masa bunătăților cerești, pururea mântuitoare!

Ajutorarea bisericii și legea administrativă.

Biserica este o instituție de temelie în organizația de stat. Ea își îndeplinește cu prisosință rolul de educatoare a masselor în spirit religios-moral, cultivându-le, înobilându-le formând caractere absolut necesare patriei. Pe lângă rolul său religios-moral, biserica se achită cu prisosință — fără posibilitate de contradicție — de rolul său național, ținând prin instituțiile sale și prin clerul său, vecinic trează conștiința națională a credincioșilor săi.

Acesta a fost rolul bisericii în trecut, acesta este și cel prezent. Pentru îndeplinirea acestui rol al său și pentru asigurarea bunului mers al treburilor ei, biserica are nevoie de mijloace materiale, cu ajutorul cărora să se susțină. Cât de puțin, dar trebuie! Se naște însă întrebarea, cine s'o ajute?

În trecut, în timpul asuprirei maghiare, dela stat nu ne-am putut aștepta la nimic. Deci biserica a fost lăsată pe propriile ei puteri. Din venite dela tasuri, clopote, cununii, scaune, ici colo din arenzi și de tot rar din donații, biserica s'a susținut cu greu. Taxele de cult și aruncurile speciale, erau în majoritatea cazurilor mărul discordiei și „motive serioase” pentru părăsirea religiunii noastre ortodoxe.

Legea de organizare a bisericii ortodoxe române, prin articolele mult discutate 19—21, asigură bisericii anumite ajutoare, complectare de venite, — mai nou în cadrele posibilităților bugetare. — Este la tot cazul un pas înainte față de trecutul nu prea îndepărtat, nu-i însă aceea, ce ar merita biserica dela statul Român. — Toate acestea însă se referă la susținerea bisericii în general ca, susținerea: academiilor teologice, a Consiliilor eparhiale, salarizarea clerului și a personalului bisericesc etc. Ce s'a făcut pentru susținerea bisericilor parohiale până acum? Nimic! Sau aproape nimic. Bisericile din comunele rurale — cele parohiale în general — trebuie să se susțină și azi din propriile puteri. În unele comune, prin spiritul de înțelegere al primăriilor, prin bunăvoința câte unui notar sau primar cu tragere de inimă față de biserică, s'au acordat anumite ajutoare bisericii, sub diferite titluri ca: întreținerea cimitirelor, chirii pentru școalele confesionale, tragerea clopotului, subvenții pentru monumentul eroilor, ajutor pentru acoperirea cheltuelilor serbării Învierii Domnului cu un fast deosebit, ajutoare pentru reparații. Toate aceste cheltueli însă erau prevăzute în bugetul comunei la capitolul „cheltueli facultative” și se plăteau numai dacă erau satisfă-

cute celelalte necesități ale comunei. În această formă, abea se poate vorbi de ajutorarea bisericii din partea comunelor.

În cursul acestui an, a intervenit un element nou, — care m'a determinat să scriu acest articol, — și dela care putem aștepta o îmbunătățire pentru susținerea bisericilor în comunele rurale.

Este vorba de noua lege administrativă publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 73 din 27 III, 1936. Prin art. 181 al acestei legi se prevede că ajutorarea bisericilor în comune este obligatorie și se va prevedea la capitolul „cheltueli ordinare, obligatorii”.

Pentru ca să arăt importanța ce s'a acordat ajutorării bisericii în această lege, vom cita anumite părți, ca făcând comparație să ne convingem de adevărul subliniat mai sus. Iată cum sună art. 181 din legea administrativă:

„Cheltuelile ordinare se împart în cheltueli obligatorii și facultative.

Sunt obligatorii pentru comune:

I. Administrația comunală.

1. Salarii și indemnizații.
2. Cheltueli de cancelărie de stare civică”, etc.

II. Învățământ și Culte.

„Întreținerea localurilor școlare, încălzit, iluminat, material.

2. Cărți, haine pentru copii săraci.
3. Incurajarea învățământului și a cursurilor de adulți.
4. Ajutorarea bisericilor.
5. Întreținerea cimitirelor comunale și subvenții Societății Monumentelor eroilor”.

Din cele de mai sus se vede clar, că ajutorarea bisericii de către comună este „cheltuelă ordinară obligatorie”. Așa precum comuna este datoare să plătească salarii slujbașilor săi, să întrețină localurile școlare, așa trebuie să și ajutore biserica.

Noi în fiecare comună avem câte un preot în consiliul comunal. La alcătuirea bugetului comunei cele de mai sus vor putea fi de un real folos fraților preoți, luând atitudine pentru respectarea prevederilor acestei legi ajutând biserica.

Pentru cazul că bugetul comunei pe anul financiar în curs este deja votat de Consiliul Comunal, ar mai fi o modalitate de ajuns la acest ajutor și anume pe calea unei cereri adresate prefectului de județ, care aprobă bugetele comunelor. În această cerere să se ceară luarea

ajutorului pentru biserică în baza articolului de lege susmenționat, din oficiu. Hotărârile prefectului de județ în această materie „sunt definitive și deci nesusceptibile de nici o cale de atac”, conform art. 211 din legea administrativă.

Liviu Surlașiu
paroh-Jebel.

Episcop Nicolae Velimirovici.

Scrisoare preotului în munți.

M'am informat despre suferințele și păcăniile tale. La început ai fost tuturor bun, și învățătorului, și primarului, și celorlalți, „domni țărani”, cum s'ar fi exprimat pristăvitul preot Tadia. La început te-au adulat cu toții, pentru a te câștiga pe seama partidei lor. Până și la biserică au venit regulat, însă nu pentru Dumnezeu și pentru suflet, ci pentru partidă. Observând că, tu nu te lași atras în partidă, te-au urât și acești „domni țărani”. Te-au urât foarte, așa după cum pot urî acei oameni fără ocupație, cărora defăimarea și flecăreala în ospătărie le este cea mai plăcută ocupație. Cum tu nu te-ai dus nici când la ospătărie — în această modernă sinagogă a lor — au încetat și ei a mai veni în templul lui Dumnezeu. Ne având altă ocupație, șed în ospătărie și pe lângă defăimări se îndeletnițesc, fie cu îmbierea păhărelor, fie cu a subscrierilor. Astfel au pregătit și pâra în contra ta, cu multe subscrieri „în numele întregii parohii”. Ci, acum te plângi și te vaeți. Intr'adevăr, e de plâns când și în așa de curatul munte se tulbură părăul. Pe el îl tulbură dacă nu noroiul, atunci frunzele putrezite.

Totuși, nu te vâeta ci, te bucură. Bucură-te că, te-au urât pentru Hristos. Ști a cui sunt cuvintele acestea: *dacă vă urăște lumea, știți că înaintele de voi, pe mine m'a urât?* nu poate întunerecului să-i placă lumina. Orbiții partizani, nu pot fi generoși. Vai este preotului plăcut de atei. Am cunoscut un preot care se lăuda cum este plăcut de către toți parohienii săi. L'am întrebat: Sunt atei în parohia sf. Voastre? Sunt, răspunse el. Apoi i-am spus: Dacă sunteți plăcut de către toți parohienii, atunci știți că, nu sunteți preot bun. Și într'adevăr, am aflat după aceea că, el nu este preot bun.

Iată, să-ți arăt cum au cugetat bărbații sfinți despre ura lumii față de ei. Pe fericitul Ieronim l-a defăimat și scuipat Roma întregă; precum păgânii, la fel și o parte din creștini. Iar el a scris: „Mulțumesc lui Dumnezeu că

m'a învrednicit de ura lumii”. Apoi adaugă: „Ei mă numesc tâlhar, iar eu servul lui Hristos, primesc aceasta. Ei îmi zic vrăjitor; așa L-au numit Evreii pe Domnul meu. Mă numesc înșelător; așa au numit pe apostoli”.

Iată cum a cugetat un mare dascăl creștin. În realitate, toți sfinții au cugetat și simțit astfel. Oare eu cu tine ne vom face mai mari sfinți decât mării sfinți ai calendarului? Nu; ci umiliți și răbdători să primim batjocura lumii nu ca batjocură ci ca decorație. Căci, tot ceea ce ne dă și nouă Fiul lui Dumnezeu din ceea ce a răbdat El, decorație este pentru noi. Sau că, aceleiași lumi, care ne urăște, îi vom înainta pâra „pentru vătămarea onoarei?” Nici decum; ci toate să le înălțăm punându-le în fața scaunului Vecinicului Judecător.

Bucură-te și te veselește în Domnul tău Iisus Hristos, detăimatul și înviatul, a cărui vrednică slugă ești tu.

Traducere din limba sârbă
De: Pr. A. Uroș-Doloveanu

Scoateți apă și beți!

Sfătueli cu creștinul dela sate.

De preotul Sinesiu Bistreanu.

Care dintre noi n'a simțit vr'odată setea? Știți, mai ales în dricul verii, când binefăcătorul soare ne atinge creștetul cu razele sale ferbinți; iar apă curgătoare, vr'u rău ori vâlcea nicării, iar fântână nici de pomenire.

Și setea te sufocă, membrele corpului devin greoaie de parc'ar fi umplute cu plumb, limba îți pare îngroșată; iar grumazul uscat până'n coșul pieptului. Ai vrea să rostești o vorbă, dar vocea e răgușită și nefirească; iar voinde să înghiți în sec, simțești o durere grozavă în gâtlej.

Atunci îți vine ca o potriveală plânsul Psalmistului: „Tăcut-am și mi s'au consumat oasele prin zilnică strigare mea, că ziua și noaptea mă apasă povara, și eul vieții mele s'a prefăcut în uscăciunea celei mai setoase zile de vară!”

Tot în situația aceasta ajunseseră odinioară pe întinsa mare, numit și ocean, niște călători ce navigau cu corabia spre mult ademenitoare țară, ce'i zicem noi America. Că spre nenorocul lor, se nimeri că marea era atât de liniștită și vântul nu adia cât de lin; iar ei erau opăciți în mers. Opăceala aceasta le mai pricinui și pacostea că isprăviseră apa de beut, încât fură nevoiți să împartă între ei și ultimul strop de apă;

căci trebuie s'o știți, că deși călătoreau pe nemărginita apă, totuși îi duceau lipsă, că apa de mare — fiind foarte sărată — nu e cu puțință omului să o bea. Vasele destinate să conserve apa, se goliseră și căpitanul corăbiei fu nevoit să ridice flamura vestitoare a primejdiei, ca — întâmplător — să le vină cineva într'ajutor.

Prietenia însă se vedește mai ales între necunoscuți; iar câtă vreme sustă prietenia între oameni, precum și iubirea creștinească, să n'avem teamă de ceva.

Cândva se ivește pe orizont o corabie și marinarii acesteia observând flamura, se apropiară de dânsii, întrebându-i: „Nu cumva duceți lipsă de apă?” Aceștia răspund: „Murim de sete!” „Ce mai treabă!” răspund ceilalți. „Oare nu știți că vă aflați la vărsătura marelui riu Amazon? Scoateți apă și beți!”

Și ei toți, ca pricepători ai mărilor, știau că râul Amazon e unul dintre principalele riuri pe pământ, deci conține multă apă, încât cantitatea enormă apasă mult apa mării, așa că dela intrarea ei pe teritoriul stăpânit de mare și pân' la o alergătură de treizeci de oare, apa râului stă deasupra și tot ca apă de riu: curată și dulce; iar nevoieșii de ei, n'avea decât să-și umple vasele cu apă bună.

*

Intr'o astfel de situație ajunge și sufletul, că el încă suferă setea, deși apă are la îndemână spre a o potoli. Ori credem noi că sufletul — fiind protejat de grația și bunătatea dumnezeiască — să n'ajungă acel moment de grea cumpănă de a însetoșa vr'odată?

Știu că mai odinioară, în sâmbăta primă din postul mare, la sf. împărășenie, promiteai sărbătorește, că părăsești patimile ce te asaltează cu atâta stăruință; și-ți amintești tu cari sunt acelea, că ți le enumerasem eu cu deamănuntul. Te privesc suprins, că tu stai oarecum rușinat, va să zică te-au subjugat ele, te-ai dat biruit?

Și atât te-au subjugat ele, încât totul e zădarnic și cale de ieșire nu este, nici un leac.

Și femeie, tu, crezi că e cu neputință de a mai duce zile tihnite cu soacră-ta la olaltă, și că preferi să-ți părăsești soțul, reîntorcându-te la ai tăi!

Ori că, cucerită de porniri ale poftei trupești, acestea îți răscolesc năvalnic sângele tău fierbinte, încât aseastă ferbințele îți ajunge deja la grumaz, și ți-ai pierdut rostul și curajul, așa că nu te mai poți împotrivi acestor pofiri trupești?

Sau ca să te consider între cei mulți, cari acum în lipsa de lucru, n'au ocupație, le lipsesc

chiar lemnele de încălzit o fiertură de legume, și stai pitit în odaia rece, încât îți vine se desnă, dăjduești în bunătatea dumnezeiască? Oricumdar mi se pare că tu te îndoești chiar în mila lui Dumnezeu, și nu mai încerci a te apropia de sf. altar spre a-ți mărturisi păcatele, că ți-a pierit busola și nu mai ai încredere nici în statornicia ta? Simțești că ești nevrednic de iertare, ești asemenea fiului rătăcit, — că deși Tatăl te-a îmbrățișat sărutându-te, totuși de nou ai părăsit casa părintească.

Și tuturor — vouă — ceice suferiți de setea sufletească, vă pun întrebarea: de ce nu scoateți și beți? Că doară aci e izvorul dătător de viață; iar tu te consideri de creștin, Iisus e Mântuitorul tău, urmează deci, că vei avea parte la grațitudinea, la mila, la bunătatea, carea se revarsă peste omenime din sfântă crucea Sa. Că zice: „Cel ce însetează, să vină la mine și să bea!”

Dacă acei navigatori n'aveau o dorință mai ferbinte decât ca să scoată apă; apoi voi din ce pricină stați în amortire, apatici și nepăsători?

Că doară și eu și tu avem, și chiar ni se impune un obligământ oarecare, ca cel puțin să-l întâmpin pe Mântuitorul, și să n'astept să-mi vină toate de-a-gata; căci zice: Celce te-a eliberat fără un pic de contribuție proprie, din aceasta nu rezultă ca să te și ferească fără să ai voie la ea.

Și ori cât ași fi de apăsător, cercat de ceva, îngrijorat peste seamă, totuși nevoit sunt și cu sinceră încredere și cu deplină credință și din adâncimea sufletului să strig Mântuitorului: ajută necredinții mele, că mă afund, Doamne!

Ori de am poticnit, să nizuesc a mă ridica. De sunt neputincios, cer putere. Sunt desnădăduit, să mai am încredere în ajutorul sfânt.

E bine, e consult că stăruie să mă rog, ca să devin alt om: cu suflet blând și creștin. Să-mi amintesc de fostul păgân Saul, că oare ce făcuse el oarecând, căzând — naintea Damascului — cu fața la pământ; căci îi se arătase rătăcirea ce-l cucerise? N'a mâncat n'a beut și neconținut s'a rugat trei zile — și aceasta cu multă smerenie — cu văditul scop: ca să câștige sufletului său iertare și ochilor săi lumină. Și Hristos îi trimise pe învățăcelul Anania, ca să-l inițeze în legea creștinismului și să-l boteze.

Tot astfel ar trebui să stăruiesc eu în rugăciune și'n fapte bune și atunci aș câștiga convingerea că sufletul meu încă nu va suferi setea, că bucuros voi scoate din izvorul mântuirii.

Și se va îndeplini hotărârea: Și voi grai în ziua aceea: Mărimu-te Doamne, că de și

te-am supărat, dar n'ai întors fața Ta de către mine și mi-ai îmbiat mângăiere.

Privește! Dumnezeu e Mântuitorul și eu, cucerit de încredere, nu mă voiu teme. A Ta este puterea și mărirea și îmi vei fi mie spre mântuire.

Nenorocirea dela Cotroceni.

Pe urma înaltei dorințe a Majestății Sale Regelui nostru, ziua de 8 Iunie, în care întreaga națiune în frunte cu iubitul ei Suveran serbează momentul fericit al restaurării, a fost consacrată pentru tineret. Desigur a fost un gând cât se poate mai nimerit ca atunci, când se cinstește praznicul cel mai de seamă al unei Țări, să se pună pe întâiul plan al solemnităților tineretul, fala și nădejdea ei.

Din prilejul acestei zile s'au și întrunit anul acesta în București foarte mulți tineri: școlari, străjeri și cercetași, precum și mulțime mare de cetățeni. Zilei de praznic i s'a dat amploarea cuvenită, ba a fost chiar sporită prin prezența celor doi șefi de state: A. S. Regală Principele Regent Paul al Jugoslaviei și Dr. Eduard Beneș, președintele Republicii Cehoslovace.

Serbările au început sub cele mai frumoase auspicii, tineretul fremătând de însuflețire era dornic să-și arate exercițiile și producțiile în fața imensului public. Îndeosebi străjerii, cu programul lor atât frumos, deschis cu rugăciunea Tatăl nostru — rostită în genunchi de toți, în frunte cu M. Sa Regele erau în așteptarea executării punctelor mai interesante din program. Ochii și inimile tuturor erau numai ale lor, când deodată un sgomot puternic întrerupe totul, oprind bătaia inimii pe loc. În fața tribunii regale o tribună încărcată de public s'a prăbușit; la câteva secunde după prăbușire deodată mii de glasuri și de țipete au sfâșiat văzduhul. Erau durerile celor prăbușiți, a celor ce aveau acolo copii, părinți, rude.

Dar nenorocirea a fost atât de neașteptată, încât nimeni n'a știut de ce să se apuce. La un moment dat M. Sa Regele a coborât în fugă de pe tribuna regală, alergând către locul nenorocirii și dând exemplul medicilor și celor cari au venit să dea primele ajutoare mulțimii de răniți.

Datorită prezenței de spirit a Suveranului nu s'a produs nici o panică. Cercetașii, străjerii, armata au dat ajutor la scoaterea de sub dărâmături a răniților. Numărul lor se urcă la 700; toți au fost internați la spitale. De sub dărâmă-

turi au fost scoase și cadavrele a 3 morți, un căpitan, o femeie și un funcționar particular.

Toate foile din țară, toată opinia publică și mulțimea cetățenilor a fost profund de dureros mișcată de această mare nenorocire. Pe lângă toată durerea țării, ea însă a descoperit o inimă nobilă și mare a Suveranului nostru iubit, care cel dintâiu a alergat la locul nenorocirii, dând ajutoare.

Iată ce scrie ziarul „Universul“ sub titlul *Exemplul regal*:

Toată lumea așteaptă stabilirea răspunderilor și aplicarea sancțiunilor în groaznica nenorocire ce a îndoliat măreția serbărilor Restaurăției. Cazul este în fața justiției și nu ne îndoim că se vor da cu acest prilej pedepsele exemplare prevăzute de legile țării pentru astfel de crime calificate.

Autoritățile superioare nu pot lăsa nepedepsite neglijențe interesate, cari constituesc adevărate atentate la viața cetățenilor și invocarea „fatalității“, nu poate constitui o scuză pentru nimeni în acest trist prilej.

În clipa când s'a produs nenorocirea, panica începuse să cuprindă publicul și opera de ajutorare întârzia, când însuși M. S. Regele, sărind spontan peste balustradă, nemai îngrijindu-se de persoana Sa a dat primul semnal pentru salvarea, de sub dărâmăturile tribunei, a victimelor groaznicului accident.

Gestul Suveranului a avut darul să desțelenească uluiala primului moment, să dea îndemn și imbold tuturor și să domolească panica ce în mod firesc cuprinsese și celelalte tribune.

Primul cetățean al țării a dat exemplul viu, sărind fără ezitare și fără protocol, în ajutorul semenilor Săi!

Toți cei din apropiere au văzut cum cei din garda M. Sale, preocupați de persoana Suveranului, au fost puși cu toții sub regescul îndemn:

Nu vă preocupați de Mine și de viața Mea! N'am nevoie de pază! Să punem cu toții mâna, să salvăm pe cei loviți!

Această spontaneitate are în ea atâta îngrijorare pentru cei ce suferă, plâng și sângerează, încât cu adevărat gestul regal a constituit o alinare, o îmbărbătare, un suprem exemplu în groaznica nenorocire ce ne-a lovit pe noi toți.

Completa identificare a Suveranului cu durerile, cu nădejtile, cu aspirațiile poporului Său, cimentează indisolubila legătură dintre țară și Dinastie!

Desigur că pentru aceasta catastrofă este cineva vinovat, și anume Primăria Bucureștilor, cu tot aparatul ei de funcționari tehnici. Aceștia își vor lua pedeapsa meritată, fiind cu toții suspendați și dați în judecată.

Serbările dela Sibiu.

Cu toate că era anunțat pentru ziua de luni, Congresul oștii Domnului, congresiștii veniseră încă de sâmbătă, încălzindu-se duhovnicește la lumina înălțătoarelor solemnități.

Când a venit în mijlocul lor P. S. Dr. Nicolae Popoviciu, îndrumător în ogorul Domnului și împreună lucrător, se știa că vine și ceasul despărțirii. Cuvintele calde și pline de dragoste ale P. S. Sale au căzut peste inimile ostașilor ca o ploaie binecuvântată pe pământul însetat. L-au condus apoi la locuință, unde cu multă duioșie s'a făcut despărțirea. Din nou li se adresează ostașilor cuvinte dragi, evocatoare ale sfintei Scripturi, care spune despre despărțirea apostolului Pavel de credincioșii Efesului...

În această zi cu același fast și ceremonie s'a hirotonit, episcopul Orăzii Dr. Nicolae Popoviciu. La sfârșitul Liturghiei a vorbit I. P. S. Mitropolit al Iașilor Nicodem. În cuvinte alese arată însemnătatea tainei preoției, și anume, care este adevărata preoție și falsă preoție. Ceeace s'a săvârșit astăzi în văzul și auzul tuturor, este adevărata preoție, ce se așează pe umerii tinerului cărturar Episcop al Orăzii N. Popoviciu. Preoții cei falși și mincinoși cari stau în ascunzișuri, nu lucrează la lumina zilei; să ne ferim deci de ei.

Nou hirotonitul Episcop Dr. N. Popoviciu arată responsabilitatea arhieriei și sarcina cea grea ce i s'a pus pe umeri: Mulțumind apoi I. P. S. Mitropolit Nicodem pentru osteneala de a veni să cheme Duhul Sfânt peste el cât și celorlalți arhieriei cere ajutorul lui Dumnezeu să-l însoțească în greaua lui misiune!

După terminarea serviciului lumea încolônă în rânduri de câte 4 în frunte cu muzici și cu drapelele oastei se îndreaptă în cântece, parcurgând străzile principale ale orașului spre sala cinematografului „Thalia“, unde se ține cel de al V-lea congres al „Oștii Domnului“. Sala arhiplină cu câteva mii de oameni, ostași veniți din toate părțile răsună puternic de cântecul „Impărate Ceresc“.

I. P. S. Mitropolit Dr. N. Bălan salută întâiu pe congresiști, cu „Hristos în mijlocul nostru“. Un puternic răspuns „este și va fi“.

Lumea însetată după cuvântul păstorului ascultă cu evlavie și adâncă smerenie toate sfaturile Păstorului.

Cu mare bucurie vă văd întruniți din nou în frățesca adunare generală a scumpei noastre asociații religioase „Oastea Domnului“. Credincioși de toate nuansele, Episcopi din toate părțile Bisericii, frați de pe întreg cuprinsul iubitei noastre țării, v'ați adunat și dat întâlnire la rugăciune în Biserica catedrală din Sibiu, și ați căutat prilej pentru duhovnicească zidire a sufletelor voastre. Vă salut cu părintească dragoste pe toți de bun venit și rog pe bunul Dumnezeu să binecuvinteze bucuria noastră de azi. Ea este cu totul covârșitoare, având noi fericirea și cinstea deosebită de a primi la adunarea „Oștii Domnului“ pe vrednicul și luminatul mare cărturar al Moldovei I. P. S. Nicodem, I. P. S. Sa a venit în adunarea de azi a „Oștii Domnului“ aducându-ne un număr scump a persoanei I. P. Sale ci aducându-ne și o mare și binefăcătoare știre și un mare dar pentru sufletul întregului popor românesc. Ni-a adus un exemplar din munca științifică a I. P. S. Sale, a cuvântului Duhului în dulcea limbă românească, o Biblie. Aceasta este cartea cărților după care îndeosebi „Oastea Domnului“ atât de mult s'a dorit.

Arată, în câteva cuvinte importanța sfintei Scripturi, și în deosebi pentru noi Români. Dorește ca Dumnezeu să dea I. P. S. Sale, Păr. mitropolit Nicodem bucuria de a vedea răsărit Cuvântul lui Dumnezeu în toate casele, întărind poporul în credința cea plăcută Lui. Sunt parentați apoi răposații arhieriei: Nectarie, Roman, Nicolae și Nichita ca și mulțimea de ostași pe cari Domnul i-a chemat la sine.

Pornind dela cuvintele Mântuitorului: „cel ce însetoșează, să vină la mine și să bea“... a sfătuit pe ostași să se adape numai din apa curată a dreptei învățături a Domnului. Mulți însetoșează după altfel de isvoare, dar „fericiți sunt acei cari însetoșează pupă isvorul cel dătător de viață adevărată, pe care Evanghelia a adus-o în lume“... Și „fericiți am fi dacă toți fiii sf. biserici și ai patriei ar trăi călăuzindu-se de numele lui Iisus și Duhul Lui; nu ar fi popor în lume mai fericit ca poporul nostru“. În sfârșit I. P. S. împărtășește binecuvântarea Sa arhierescă tuturor ostașilor, celor prezenți și celor ce nu au putut veni să fie părtași la congres, iar în numele ostașilor mulțumește I. P. Sfințiilor oaspeți.

I. P. S. Nicodem spune „N'am avut de gând să vă țiu aici „voroavă“. Dar la dorința I. Prea Sf. Mitropolit Nicolae de a vă împărtăși binecuvântările mele, nu pot să nu vă fac o aducere aminte de legătura dintre Mitropolit și popor, aducându-vă aminte cuvintele ap. Pavel: nici unul, ostaș fiind, nu se incurcă în lucruri omenești, dacă vrea să placă voevodului“.

Să nu vă incurcați ci să fiți totdeauna prezenți în *Cazarma voevodului* Bisericii... Cu această nădejde vă împărtășesc binecuvântările mele.

După aceste cuvinte de binecuvântare I. P. S. Sa Mitropolitul Bălan salută cu o deosebită bucurie pe I. Prea Cuv. Arhim. Scriban vechiul și neobositul împreună muncitor al „Oștii Domnului“ pe prof. facult. de teologie Nichifor Crainic, Mihail Manoilescu fost ministru precum și pe ceilalți delegați. Cu multă plăcere salută pe trimisul P. S. Sale Părintelui Episcop Vasile al nostru.

Dintre delegați, primul ia cuvântul prietenul nedespărțit al „Oștii Domnului“ dela înființarea ei, Prea C. Sa pār. arhimandrit Iuliu Scriban din București.

Părintele Grigorie Demdetchi aduce salutul Episcopului de Hotin, și al Basarabenilor.

Părintele Petru Bancea aduce salutul P. S. Episcop Vasile al Caransebeșului și al „Oștii Domnului“ din Banat. Mânecând dela cuvintele Sf. Ev. Ioan 15, „rămâneți întru mine și eu întru voi.... întru dragostea mea.... ca bucuria mea întru voi să rămână și bucuria voastră să se plinească“.... arată în cuvinte pline de căldură și cu multă vervă raporturile cele mai strânse și trebuincioase dintre „Oastea Domnului“ și Biserică, principiul vieții apostolice în Biserica lui Hristos, viața ce s'a nutrit și trăit din „mâzga“ ce a curs din El... din buciumul cel misterios în apostolii ceice erau lipiți de El întocmai ca și mlădițele cele verzi de bucium. Precum mlădița ce se rupe de trunchiu moare — dovadă discipolul viclean — Iuda — tot astfel și noi membrii „Oștii Domnului“, mlădițele Bisericii lui Hristos cele pământesti, să rămânem strâns legate de buciumul Oștii noastre, stânta biserică.

Părintele Sărănga aduce salutul „Oștii Domnului“ din Buzău.

Pompiliu Dan aduce salutul „Oștii Domnului“ din Oradia face o dare de seamă despre activitatea lor în decursul unui an.

După aceste cuvântări întreaga sală cântă troparul Rusaliilor „Bine ești cuvântat“.

Ostașul Gheorghe Demgan, moș din Petrila cere reprimirea în Biserica strămoșească, ca fost prezbiter pentecostar. Apoi Dr Suci Sibian din Brașov în cuvinte alese arată legătura dintre medic și „Oastea Domnului“ apoi roadele înrolării omului și ale intelectualului într'o asociație religioasă: familiarizarea Biblică, căci ea desleagă toate problemele vieții, ducând pe om la adevărata fericire pământească.

Mai vorbește apoi țaranul Nicolae Bota din Luta—Făgăraș, apoi sala întreagă cântă „Cu noi este Dumnezeu“.

După aceia I. P. S. Sa Mitropolitul Bălan încheie congresul spunând: „bucuriile acestor 2 zile au umplut sufletele noastre. Deschideți larg porțile sufletelor voastre și duceți cuvântul nostru și celor ce n'au putut să vie. Dumnezeu să sporească credința voastră, dragostea către Dumnezeu și frații voștri și Duhul Sfânt să sporească și la anul să facem mărturisirea că am petrecut un an plin de roade și am progresat“.

La ora 3 ședința se ridică, binecuvântându-se toți congresiștii de către I. P. S. Mitropolit Nicodem.

La telegrama omagială de 8 Iunie, trimisă de P. S. Sa Părintele Episcop, Majestatea Sa Regele a binevoit să dea următorul răspuns telegrafic:

Episcopului și tuturor din eparhia românească a Caransebeșului sincerele mulțumiri pentru urări

CAROL

ȘTIRI

Ziua de 8 Iunie a fost sărbătorită în orașul nostru cu mari solemnități. Încă din ajun elevii și armata au defilat, în seara zilei de 7 Iunie, în fața reședinței i-a binecuvântat P. S. Sa Părintele episcop, iar la Primărie a vorbit subprimarul Al. Andrei. Mânezi la ora 8 a fost un serviciu de mulțumită în Catedrală, la orele 10 a fost serbarea străjerilor precedată de un serviciu religios și o alocuție a P. S. Sale și una a Col. Marinescu, Comandantul Garnizoanei. „Creangă de măr înflorit, spic de grâu plin de sevă“... a spus P. S. Sa vorbind de tineret care precum la binecuvântarea Cerului și la căldura soarelui rodește și se preface în aur, așa în focul dragostei de lege și de țară, tineretul va deveni eroid, cu adevărat nădejde a țării. Dl Comandant a vorbit despre însemnătatea sărbătorii, pe care Regele a vrut și a și cinstit-o tineretului ei, nădejdea ei de mâne. Jocurile școlarelor, atât înainte, cât și după masă au provocat bucurie și multă distracție atât copiilor cât și părinților. E regretabil că și aici în țara lemnului cu public mai puțin numeros ca la București s'a înregistrat ruperea unei părți a tribunei. Din fericire nu s'a întâmplat nici un accident mai serios.

Salariile preoților sporite. Consiliul de miniștri a hotărât că începător cu 1 Aprilie a. c. salariile clerului se vor plăti integral, adică fără socotirea venitului dela sesiuni și fără ultimele două curbe speciale, aplicate numai clerului. Salariul întregit se va plăti pe aceste trei luni deodată, pe April diferența va fi oprită de stat conform legii; de aci încolo apoi salariul se va plăti lunar.

Aviz. Preotul Victor Popoviciu din Silha primind binecuvântare arhierescă, s'a hotărât să tipărească un „molitvelnic portativ“ pentru uzul preoților.

Cartea va fi practică din toate punctele de vedere, așa că preoții se vor ajuta cu mult folos de ea.

Se va tipări în Tipografia diecezană și va apare spre toamnă. Prețul unui exemplar va fi circa 60 lei. Doritorii se vor anunța la autor în Silha.

Nr. 3981 B. ex. 1936.

Note Oficiale.

Se aduce la cunoștința absolvenților de teologie, că examenul de cvalificațiune preoțească, sesiunea ordinară din Iunie, se va ținea în ziua de 1 Iulie a. c. Cei ce doresc a se prezenta la examen, vor avea să prezinte, până în

ziua de 27 Iunie a. c. următoarele documente:

1. extras de botez.
2. certificat de școală secundară ce a terminat.
3. Certificat sau absolutoriu de ascultarea și terminarea studiilor teologice.
4. certificat despre felul cum a folosit timpul dela absolvirea teologiei și până la prezentarea la examen.
5. chitanța dela Caseria Consistorului eparhială că a achitat taxa de examen.

Caransebeș, la 10 Iunie 1936.

Episcopul diecezan:

† VASILE

* *
*

Nr. 3734 Sc. 1936.

Se atrage atenția preoților ca, în sensul ordinului protopresbiteral, în sensul adresei trimise dela consiliul eparhial — toate cu acest număr — să îndrume pe cantorii cari au solicitat carnete cu 50% reducere pe C. F. R. ca să achite neîntârziat la percepție taxa de drumuri în suma de Lei 20 de persoană, trimițând îndată aici chitanța respectivă.

Fără această chitanță Ministerul nu eliberează carnetele. Deci până la 20 Iunie a. c. să ni-se trimită acea chitanță.

Cele trimise după 20 Iunie nu se vor lua în considerare.

Caransebeș în 13 Iunie 1936.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Licitațiune minuendă.

Pe baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 3342 E. ex 1936 ddo 15 Maiu a. c. se escrie licitațiune minuendă, pentru pictarea sf. biserici din com. Sălbăgel.

Prețul exclamării este 81.500 Lei.

Licitanții sunt obligați a depune 10% vadiu din prețul exclamării în bani gata, ori efecte publice, care se va restitui după colaudare fără dobândă.

Licitația se va ține la 28 Iunie 1936, orele 3 p. m. în școala primară din Sălbăgel.

Planul, devizul și condițiunile de plată se pot vedea la Oficiul parohial.

Spese de deplasare și alte cheltueli nu se acordă.

Spesele cu facerea devizului, contractele și timbrele le va suporta pictorul întreprinzător.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da lucrările acelu pictor, fără considerare la rezultatul licitației, în care va avea mai mare încredere.

Contractul devine obligator pentru antreprenor imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească, după aprobare din partea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Sălbăgel, la 31 Maiu 1936.

Ioan Bucovan
preot-președinte.

Emil Liviu
notar.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș

Nr. Port. 210/1935.

Publicațiune de Licitație.

Subsemnatul șef portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului judecătorei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 4203/1932 efectuându-se execuțiunea la 27 Septembrie 1935 în favorul următoarei Novac Rusanda reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș contra urmăriților Constantin și Cătălina Răuți domiciliați în Caransebeș pentru suma de 4000 lei capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 16.000 lei și anume:

1. Patrusute bucăți piei de miel drese de culoare neagră se vor vinde prin licitație publică.

Deci în urma Decisului Judecătorei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 3716/1935 G. pentru încasarea creanței de 4000 Lei, cap. cu dobândă legală din 17 August 1931 și speșele de 3205 Lei 50 bani stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de 26 Iunie 1936, la orele 16 în comuna Caransebeș la locuința urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu aceia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107. 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori, și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 6 Iunie 1936.

p. Șef portărel Const. Ene.

Obiecte bisericesti

dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la Librăria Diecezană.

Brâne preoțesti

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile
de vânzare la Librăria diecezană.